

mil jõggi olli kallast üleastunud, kandis Peter, kes rammus pois olli, Ewat selial läbbi. Teine teise kõrwas kõndides aiasid nemmad isfekeskis mõnnusat jutto. Sel wiisil toufis laste wahhel süddamelik sõbrus ja armastus. Pärast kui mollemad ollid firriko õppetusse al olnud ja esimest korda pühha lauale sanud, kaswis nende süddamelik armastus teine teise wasto ikka süggawaminne. Nüüd agga toufis neil waestel üks willetsusse torm teise järrele, ja se putus keige wallufaminne Ewase. Esiteks juhtus seal küllas üks surma haigus, ja Ewa issa, kes tännini suugu ommeti lapse järrele olli kulanud, surri nende esimeste hulgast ärra. Siis tuli Ewa issa wend, se tigge Hans Huber, mõldri perrese, ütles, et temmal kui tüdrukko wõõrmü dril täis õigus olli, tedda ennese orjaks wõtta, ja mõldri rahwas ei tohtind sedda mitte keelda. Ewa piddi nüüd keigest lahkuma, mis temma siin Ma peäl armastas. Peter ei näinud tedda monned head aastad mitte, sest et isse piddi

kui handwerki sel reisi peäle minnema. Se armastusse meel Ewa wasto läks sest kül nattukest allapididi; agga Ewa jures. jai armastus Peetri wasto ikka terwelt temma süddamesse.

Hans ei olleks omma sitkusse pärrast Ewat kül mitte ennese leiba wõtnud, kui ei olleks arwanud, sel wiisil sedda palka ennesel piddada, mis piddi ühhe woõra tüdrukule maksma. Orri, kes temmal tännini olli olnud, sai siis kohhe tenistussest lahti moistetud, kui Ewa senna perrese sai, ja neil kirjajal ning ahnel leiwawannemattel woõrad orjad ei seisand muidogi kaueminne mitte kui hädda pärast üks aasta. Zeniad seal perres ei sanud mitte täieste süa, agga tööd sai neile raske ahwardamisega ni rohkeste ette pandud, et piddid hommikust õhtust sadik ja ei arwaste ka mitte poled ööd tö kallal seisma, kui ei tahtnud hirmsaid wandumisse sanno kuulda, ja aiosi weel pahemat katsda. Nenda olli waese Ewa seisus seal onno maias ja tenistusses.